

Forfættelse af mindre Landeveie, indtil Byens Torv skulle overtages af Amtsrådene paa samme Maade som de nuværende Hovedlandveisgader. Ligesom de fleste Amtsråd have fraraadet en saadan Bestemmelse, saaledes maa Ministeriet ogsaa ansee det for rettest, at Spørgsmaalet om, hvorvidt og i hvilket Omfang saadanne Kjøbstadgader bør overtages af Amtsrådene, afgjøres for hver enkelt Kjøbstad med fornødent Hensyn til de locale Forhold.

ad § 3.

Ministeriet har ikke troet, at det videre, end skeet er, ved Lov kan bestemmes, hvilke Fordringer Staten stiller til Veiene og kræver fyldstgjorte gennem sit Tilsyn, idet de Fordringer, som i denne Henseende bør stilles, nødvendigviis maae rette sig efter de locale Forhold, Veienes større eller mindre Betydning for Samfærdselen m. m.

ad § 4.

Istedetfor de complicerede Regler om Fordelingen af Udgifterne til Hovedlandveisgadernes Istandsættelse og Vedligeholdelse, som indeholdes i Frdn. 29de Sept. 1841 § 15, har Ministeriet troet at burde foreslaae en simplere Norm for Fordelingen, og antages det, at et billigt Resultat vil fremkomme, naar samtlige disse Udgifter deles lige mellem Amtet og Kjøbstaden.

ad § 7.

Naar et Sogns Veiarbejder udføres enten efter Licitation eller ved leiede Folk, og Sognets Udgifter hertil saaledes ligefrem udredes i Penge, synes Billighed i høi Grad at tale for, at denne Udgift ikke udelukkende bør falde Sognets Hartkornbrugere til Last, men paa samme Maade som Fattigskatten fordeles paa alle Sognets Beboere. Disse have alle Nytte af Veiene, og Hartkornet afgiver ikke i denne Henseende nogen paalidelig Maalestof, idet f. Ex. forskjellige Etablissementer, som medføre betydelig Slid paa Veiene (saasom større Fabrikker, Teglværker o. desl.) i Regelen ikke ere forbundne med noget tilsvarende Hartkorn.

ad § 12.

Commissionen har foreslaaet en Bestemmelse om, at Regnskaberne for det offentlige Veivæsen indsendes til kritisk Revision af den Embedsmand, der paa Statens Begne fører Tilsyn med Veiene. — En saadan Forkrift er paa det Bestemteste fraraadet af forskjellige Amtsråd. Det er i denne Henseende navnlig gjort gjældende, at den foreslaaede kritiske Revision uden at give Statens Control noget tydeligt Overblik over Amternes Veiarbejder let vil lede til Conflicter og unødvendigt Skriverseri.

Ministeriet kan heller ikke ansee en saadan Bestemmelse nødvendig og har derfor formeent, at de med en saadan Revision forbundne Omkostninger kunne beparees. Statens Control bør efter Ministeriets Mening hovedsagelig føres ved hyppige Reiser af Overinspecteuren. Controlen bør i Reglen kun gribe ind, hvor der opdages Mangler ved Veienes forsvarlige Vedligeholdelse, men da ogsaa have Myndighed til at sætte sine berettigede Fordringer igennem, medens der under normale Omstændigheder gives de communale Autoriteter fuldkommen frie Hænder med Hensyn til den daglige Administration.

I Commissionens Betænkning S. 4 og 5 er Opmærksomheden henledet paa Uanskeligheden af, at der gives Ingenieurcorpsets Officerer Leilighed til at træde i Amternes Tjeneste og med disse at samvirke til Veivæsenets Tarv, og Commissionen har derfor stillet et Forslag om, at Ingenieurofficerernes militaire Stilling ikke skal være til Hinder for, at de med eventuel Permission fra Corpset træde i frivilligt Engagement med Amtsrådene. I det Ministeriet er ganske enigt med Commissionen om Uanskeligheden af, at Amtsrådene og Ingenieurofficererne søge hinanden gennem frivillige Engagements, har man dog ikke kunnet finde det rigtig at optage nogen hertil sigtende Bestemmelse i Lovudkastet, da dette Forhold dels, forsaavidt der er Spørgsmaal om Afgang for Officererne til Permission, ligger udenfor Ministeriets Omraade, dels maa ordnes ved tvangsfrie Overenskomster.